

Sanghæfte til Sommerens Sange i Hesselbækkpark 7. juni 2017

Dagen begynder

*Melodi: René Giannini, Tekst: Anna Grete
Telesford, maj 2017*

Dagen er en morgengave,
Om det regner eller sner -
Nyd nu livets smukke have,
For dagen er jo lige her,
Pluk nu dagens anemoner
Ellers går de bare tabt.
Syng med på dagens glade toner
Dagen er kun lige skabt

Solen vækker os hver morgen,
Om himlen den er nok så grå.
En gave sendt til os fra oven,
vi er heldige at få!
Så plant nu håb i dagens solskin
Og vand med kys og kærlighed,
For det gør godt for krop og si-ind -
Dagen er et blomsterbed.

I dag begynder livet forfra,
Vi har kun lige nu og her.
Muligheder er der nok af,
For livet er jo lidt som ler.
Rid med på livets bølgega-ang,
Som var det et hotelophold,
Syng med på dagens morgensa-ang,
Dans med på livets dur og mol.

Den første pige

*Melodi og tekst : René Giannini og Allan E.
Petersen, Furefolk, marts 2017*

(Med tak til Georges Brassens)

Algebra og fysik har jeg glemt,
Puniske krige - og gallernes med,
men én ting må selve Himlen ha' sendt:
den første pige, man holdt i sin favn,

den varme glød,
når man sa' hendes navn.

Aftner bag garagerens hegn,
Duften af græs og dit nyvasked' hår
cykler på Amager i regn.

Cato, perfektum, Cæsar, gå væk!
Op klokken 7, men jeg ænsed' kun ét,
For skolen sagde mig ikke et kvæk,
Trinet til Himlen var pauserne, når
Du kom, og man kunne snuse dit hår.

Aftner bag...

Bort var du, da vor skole var slut,
For vejene skiltes, og nye kom til.
Men det, vi gjorde var nyt - lidt forbudt,
Så længe så hvisked' jeg stadig dit navn,
Den første pige, jeg holdt i min favn.

Aftner bag ... x 2

GUD

*Melodi og tekst : René Giannini og Allan E.
Petersen, Furefolk, marts 2017*

Er der en Gud, har vi brug for at tro
På en kraft i verden som er go?

Er hun alt ukendt, vi ikke har mødt,
Den som gi'r os sjæl, når vi er født?
Noget man ka' be' til, når alting går i fisk?
Taler hun mon engelsk eller tysk?
Hjælper et voksllys, en gave og en bøn,
Går hun klædt i sorg, fordi man dræbte hendes søn?

Eller er alt, noget men'sket har valgt,
Er vi selv det gode jordens salt?

Styrer vi selv efter lys, vi har set,
Ligger vi mon selv, som vi har redt?
Tro, håb og kærlighed, led I blot vort liv -
Findes der et godt alternativ?
Tro på det gode i menneskene selv -
På at vi vil dele alt og vil hinanden vel.

Selv vil jeg tro på, vi sætter vort spor
Skaber på den verden, der er vor,
Finder en mening i venskab og fred,
planter lidt i livets blomsterbed,
nyder hvert vindpust, hvert kærtegn, hver en duft,
kæmper for en frisk og dejlig luft -
ikke gi' lussinger, hel're smil og kys,
så vi også selv kan bli' andres ledelys.

Den første skoledag

Melodi: René Giannini, Tekst: Allan E. Petersen,
Furefolk, februar 2017

Started' på skolen i 58,
Tasken var ny, og den lugted' af ko!
Så blev vi stilled' på rækker i kreds,
Håber blot lær'en er go!
Mindst hundrede børn i det stiveste puds:

Kjoler med blonder uden smuds -
Og knæstrømper, sløjfe og vand i mit hår.
Husker det var koldt med bare lår!

Der ble' råbt navne, og så sku' vi gå,
Som små soldater, vi var Første D -
Mødre med tasker og hat, de så på -
Angste for, hvad der ku' ske -
Men lær'n var flink, og han sa' han hed John -
-Tasken den vejede' mindst et ton -
Nu sku' man så bare ha' haft sig en ven -
En som man ku' følges med herhen!

Når klokken ringede', sku' alle vær' klar
Hvis man sku' tisse, så var det for sent -
Gårdvagten var hverken sød eller rar,
Lussingen ramte helt rent,
Men stavning, og salmer og regning blev lært -
Faktisk så var det ikke svært -
Men det som var svært, det var venskab og sport,
Ensomhed ka' være tem'lig hårdt.

Nogle ku' spyttede og andre ku' slå,
Benny ku' ramme, så skuld'ren blev sort -
Andre ku' bande og drille de små,
Bjarne ku' sig' pis og lort -
Sådan blev vi rustet til samfundets job -
Kæmpede' os ganske langsomt op -
Jeg glemte en del, men jeg husker hver dag
På min allerførste skoledag!

SÅ Til SØS

Melodi: Rene' Giannini

Tekst: "Skipper Palle"

Bølgen ruller, båden gynger,
vinden suser, så det synger,
og vi sejler ud på havet,
vi vil ud på sjov!
Vinden suser stærkt fra nor'en,
så vi reber lidt på storen,
ja, nu går det meget bedre,
det var rigtigt klogt.
Havet det er dejligt blå-t,
Me-n - det er vådt ,
når vi får en brådsø ind om bord. o høj

Ja, nu er vi langt fra landet,
båden krænger fint på vandet,
så vi holder fast i roret,
kursen den er fin.
Se der har vi ledefyret,
det var rigtigt, vi fik styret,
så nu går vi snart på havnen,
det er trygt og godt,
så nu skal vi alle ud og
ha'- os lidt rom,
for nu skal vi rigtigt more os. o høj

Pigerne er nok fra byen,
sikke dog et pragtfuldt sy-n,
de går ikke med på kroen,
de vil hel're hjem.
De vil hjem og ha' lidt varme,
kom kun trygt i vore arme,
her er godt og megen varme
og vi kysser godt,
Kommer han nu hjem med skarnet,
og vi krammer, og vi elsker
godt,- ja vi gør,
når i går med sømænd li' som os.
til køjs

Dagen efter får det følger,
hjemme går der høje bølger,
når vi sejler ud på havet,
ved hun hvad der sker.
Kommer han nu hjem med skarnet,

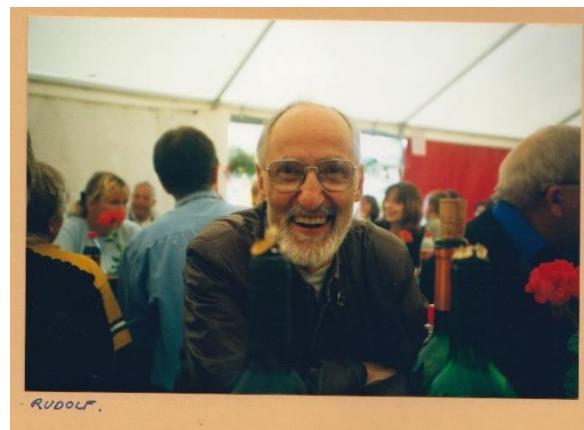
eller bli'r han dér med barnet,
for vi er jo nok forarmet,
vi skal ik' ha' fler'
manden han er ellers rigtig
flot, - det er godt,
men han stikker ofte af til søs!
Goodbye!

Farumsangen

Mel: Rudolf Engelhardt ca. 1985

Tekst: Lars J. Kristensen

1. Morgensolen rød og rund
over Furesø og -lund,
giver folk fra Farum a'
liv og glæde til hver da',
for den vækker søens liv
mellem buske, trør og siv.
/: Ænderne, de snadrer løs,

mens at ræven ta' r en døds:/

2. Fiskebæk og Farum Sø
giver mad til fugl og frø,
egernet går og finder nød
rundt på jord og mossen blød.
Sortemose, Mølleå
spejler i sig himlen blå,
/: gedder, ørr' der, karper er
ved at gyde hist og her.:/
3. Ganløst', Eged, Bastrup Sø
ligger side pø om pø,
herfra starter Mølleå
for mod Øresund at nå,
duggen den nu liggende,
myggene bli' r stikkende,
/: himlen bliver mørkerød,
dagen mister nu sin glød:./

En yndig og frydefuld sommertid

Denne folkevise, som kaldes "Kærlighedsrosen", findes i flere variationer. Nærværende udgave stammer fra egnen mellem Randers og Mariager. Den beskriver en ung piges længsel efter sin kæreste. Andre udgaver af visen har et

mere pietistisk-religiøst indhold, hvor rosen symboliserer Jesus.

1. En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,
den glæder og trøster så mangan en,
alt ved Guds kærlighed.
Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.
2. Blandt alle disse blommer véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
han overgår dem alle.
3. Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la' r ikke ro mig få.
4. Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig var.

Min barndoms Farmor

Melodi: René Giannini. Tekst: Allan E. Petersen, Furefolk

Farmors køkken var altid fyldt med karaffer, flasker og grin.

Skønne safter, lidt vand og dufte
forvandlede hun let til vin.

En alkymist, som med kærlighed spredte
glæde, hvor hun kom hen.

En vin-ballon fik et glas-rør i
- Og en lille melodi.

Farmors vin sagde plup og blop, mens
hun nynnede glad på en sang.
Farmors sprog var et eventyr, for hun
kom fra Småland en gang.
Så Jösses dog, du skal ha' en sup - og lidt
lussekager dertil,
Lidt Kavring, kropkager, limpebrød -
- Gør ganen sød og blød!

Farmors ture på Sundets bølger var
smuglertogternes tid.
Gennem tolden med blikket hævet og
stemmen rolig og blid.
Så rom og sprit bragtes hjem til jul,
cigaretter, snaps, marcipan.
Utrolige mængder i kjolen gemt

- Fikst og fingernemt!

Farmors nisser de hænger stadig, for hun
ku' hækle og sy,
Hun var som et levende eventyr, hendes
verden var altid ny.
Og hendes ur, hendes gamle bord, alting
kigger på os endnu,
en lille hilsen fra Sveriges land.
- Fra Østersøens vand

Farmors rige, de mørke skove med laks i
floder og elv,
Döderhult, hendes barndomshjem, var en
verden helt for sig selv.
Der må jeg op, se de hvide birke, se
multebær, fjeld og lyng,
For er det sandt, hendes drømmeslot
Et sted, hvor alt var godt?

Blind Mary (O'Carolán)

Lange Oluf

*Tekst og melodi: Hermann Brusch
Ca. 1976*

1. På en vejkant, under grene
sidder jeg, så helt alene,
tygger på et kløverblad
og føler mig så sommerglad!
Kartoffelblomst og Harefod,
den danske muld er blød og god,
*og solen kysser kinden,
og dagen snurrer rundt.
Og uret går som vinden!
Og frihed – det er sundt!
Man maler med de lyse farver;
gammel vagabond!*

2. Jeg vil leve alle dage,
spise godt af livets kage,
tygge på det gyldne korn
og blæse ned i tyrens horn.
Ja, hønsetyv og hanefuld,
den danske snaps er alt

for god!
Og solen...

3. Lange Oluf bli´r jeg kaldet,
himmelhøj og dejligt skaldet.
Se, mit slot, kom indenfor,
ja, se dig om, her bor jeg godt.
Nej, ingen væg og intet tag
og sikke højt en sommerdag,
Hvor solen....

Hermann med ledsager, omkring 1970

Ostindiens Velkomst (Sønder Høning)

Ved forårstid

*René Giannini og Allan E.
Petersen, Furefolk, december
2106 og februar 2017.*

Våren er den tid, hvor
blomsterne er flest,
Våren er den tid, hvor livet
føles mest.
Alting pibler frem nu fra den
kolde jord,
Solsorte og spurve kvidrer i et
dunet jubelkor.
Og de lyse nætters tid er nær,

Det er svært at være sur og tvær.
Se Eranthis, Scilla -himmelblå
vi skal ud og gå!

Pigerne er smukke med de bare
ben,
Alle vegne dufter kløver og syrén.
Alle træer blomstrer, kirsebær og
lind,
Krydderi i næsen hver en gang vi
sultent snuser ind.
Livet føles lyst og let igen,
Alle smiler, hvor man ser sig hen.
Selv de sure pligters tunge gang
Får en forårssang!

Lyset er tilbage, aftenen føles lang,
Vi kan sidde ude, se på solnedgang.
Får vi skat tilbage, ku´ vi rejse ud -
Udlængsel og drømme, mærke solen
brune vores hud.
Mærke vi er unge indeni,
Nyde børneråb på vej og sti,
Ta´ en øl i aftensolens skær,
I det lune vejr!

Se, det summer af sol

Melodi og tekst: Stephen Foster
(1856), "Gentle Annie".

Da. tekst: Holger Drachmann
1897, "Majvise".

1. Se, det summer af sol over engen,
honingbien vil fylde sin kurv,
og der pusles ved bordet og sengen
af den fattigste sissen og spurv;
og der jubles hele dagen,
men mod kvælden bli'r alting så tyst,
våren synger sin sang, det er sagen,
og mit hjerte bli'r voks i mit bryst.

2. Der er sølvklang i majbækkens vove,
gyldent skær gennem aftenen lang,
hver en grøft bliver blomstrende skove
langs den kornrige, bølgede vang:
disse bølger, oh, de stiger
med min sjæl over solskyens rand-
rundt i verden er dejlige riger,
ingen vår som en maj i vort land!

3. Thou wilt come no more gentle
Annie,
like a flower, thy spirit did

depart.

Thou art gone, alas! like the many
that have bloomed in the springtime
of my heart.

Shall we never more behold thee?
Never hear thy laughing voice again,
when the springtime comes, gentle Annie
and the wild flow'rs are scattered
o'er the plain?

Når jeg sejler...

Melodi: René Giannini, Tekst:
"Skipper Palle", Furefolk marts 2017

Når jeg sejler langt fra land,
Båden gynger på sit vand,
Vinden suser i mit hår,
Det er at leve!
Solen skinner af og til,
Skyerne kan svæve,
Hvis du vil,
Hvis du vil,
Kom så med mig!

Hvor der kom en fisk, go' dav,
Den kan svømme i sit hav,
Vi vil ikke fange den,
Den skal da leve!
Vi vil hel're sejle rundt,
Det gør os så glade,
Hvis du vil,
Hvis du vil,
Kom så med mig.

Tørsten plager os til søs,
Så vi tager os en pøs,
Det gør os i godt humør,
Vi vil sgu leve!
Men hvis du får mer' end én,
Havner du i dørken.
Hvis du vil,

Hvis du vil, kom ned til mig!

Når vi kommer ind på land,
Pigen venter på sin mand,
Hun bli´r glad og gi´r et kys,
Nu skal vi elske!

:/: Livet er et eventyr,
Det er jo herligt,
Hvis du vil,
Hvis du vil,
Lev det som mig!:/:

Fredens Bro

Melodi: René Giannini, Furefolk, 2014
Tekst: Edvard Anberg

1. En solklar sommermorgen
vi stod på Fredens Bro.
Besinded´ os i sorgen
for én der gik til ro.
Den nat der blev den sidste,
da lærte vi at miste,
- mens nattergalen lo.

2. Den brød sig fejl om dødsfald,
mens nattens timer skred.
Dens egen død i nødsfald
var blot at falde ned.
Så frit og ubesværet
fik myrerne foræret
- naturens næste led

3. Det ligner lidt en tanke.
Når noget er forbi,
vil andre pulsslag banke
med genfødt energi.
Om ikke just fortæring,
så fik dog tanken næring
- til flugt og fantasi.

4. Græd ikke for de døde.
De klarer sig vist nok.
Om nogle bliver føde
og andre engleflok,

så er det ganske givet
at de har fortsat livet
- til trods for brist og brok.

5. På Fredens Bro blev mindet
et underfundigt smil.
Et glimt af gøglerindet,
der tog det sidste hvil.
Før næste store vandring
mod kredsløb og forandring
- i bedste gøglerstil.

6. En lærke gik i luften
som lærker altid gør.
I strid med snusfornuften.
Ufatteligt de tør.
Så lodret op mod himlen
og udenmindste svimlen
- som lærker skal og bør.

7. Fornuftsbestemte hjerner
gør ingen dag til fest.
Den dag fornuften fjerner
den sidste lille rest
af lærkesang i luften,
da dør vi af fornuften.
- hvem mon kreperer bedst.

www.furefolk.dk

